

Nr 457.

Av herr **Hagberg** i Malmö, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 72, med förslag till lag angående ändring i lagen den 29 juni 1945 (nr 420) om semester, m. m.*

Den förlängning av semestern, vilken föreslagits i Kungl. Maj:ts proposition nr 72 med förslag till lag angående ändring i lagen den 29 juni 1945 om semester, kommer uppenbarligen att medföra — vilket med styrka anförts från ett antal remissinstanser och även statistiskt bevisats — en icke oväsentlig produktionsminskning. Det torde även vara en allmänt omfattad mening, att det i nuvarande läge är av synnerlig betydelse att söka undvika alla sådana åtgärder, vilka på ett eller annat sätt kunna verka hämmande eller störande på produktionens upprätthållande. Då man trots detta stannat för att söka genomföra förslaget om en semesterförlängning, är det därför önskvärt att i möjligaste mån söka lindra de såväl ur näringslivets som ur den enskildes synpunkt beklagliga samhällsekonomiska konsekvenser en dylik förlängning kan få.

En möjlighet härtill har man vid utformningen av förslagets 12 § om förlängningen av semestern. Den skall enligt denna paragraf utgå i ett sammanhang, såframt icke överenskommelse om annan ordning träffas med arbetstagaren. I den mån semestern överstiger 12 dagar, må den dock förläggas till två skilda perioder, av vilka den ena utgör minst 12 dagar. Arbetsgivaren äger således enligt förslaget icke, när semestern överstiger 12 dagar, utan träffad överenskommelse förlägga denna till flera perioder än två. Med hänsyn till att driftsförhållandena äro så skiftande från företag till företag och semesterförlängningen därigenom får högst olika inverkan på produktionsresultatet vid olika företag, synes det vara av vikt att undvika att i lag fastslå att semestern skall förläggas i högst två perioder.

En sådan bestämmelse kan, utan att medföra motsvarande fördel för arbetstagaren, verka onödigt betungande för produktionen och i vissa fall väsentligt minska dess omfång. Det bör lämnas en möjlighet öppen till annan förläggning, t. ex. så att ett antal semesterdagar beredas i form av fria lördagar eller måndagar eller eljest i samband med ledigheter vid helger. En sådan förläggning skulle i många fack, samtidigt som den minskar produktionens svårigheter, kunna bereda arbetarstammen möjlighet till en värdefull weekend-ledighet under den varma årstiden.

För jordbruket, där särskilda svårigheter föreligga för beredande av sammanhängande semesterperioder, skulle en dylik ändring av semesterförlängningen medföra en väsentlig lättnad.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställes,
att riksdagen för sin del måtte besluta att stadgandet i
12 § 2 st. i det i propositionen nr 72 framlagda förslaget till
lag angående ändring i lagen den 29 juni 1945 om semester
skall erhålla följande ändrade lydelse:

12 §.

Semester skall utgå i ett sammanhang, dock att den del
av semestern som överstiger 12 dagar må på annat sätt
förläggas.

Stockholm den 13 mars 1951.

Erik Hagberg,
Malmö.
